

Sygn. akt II AKa 157/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2015r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Marek Czecharowski spr.

Sędziowie: SA – Hanna Wnękowska

SA – Krzysztof Karpiński

Protokolant: – st. sekr. sąd. Małgorzata Reingruber

przy udziale Prokuratora Hanny Gorajskiej-Majewskiej

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2015 r.

sprawy P. D.

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k.

w zw. z art. 11 § 2 k.k., z art. 286 § 1 k.k., z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 26 stycznia 2015 r. sygn. akt XII K 28/14

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

zasądza od oskarżonego P. D. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w tym tytulem opłaty kwotę 400 (czteryście) zł;

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. O. – Kancelaria Adwokacka w W. kwotę 1.500 (jeden tysiąc pięćset) zł w tym 23% VAT za obronę z urzędu wykonywaną przed Sądem Apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Oskarżony **P. D.** został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 24 kwietnia 2013 r. do 30 czerwca 2013 r. w W. przy ul. (...) doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 72.000 zł Firmę (...) Sp. z o. o. przy zakupie samochodu m-ki S. (...) o nr rej. (...) nr (...): (...) w ten sposób, że w celu odebrania w/w pojazdu właścicielowi komisju samochodowego V. Sp. z o.o. przedstawił jako autentyczne potwierdzenie wykonania przelewu z (...) na rachunek (...) w/w firmy kwoty 388.000 zł, tym samym wprowadzając w błąd właściciela komisju G. M. (1), co do rzeczywistego stanu faktycznego dokonanej płatności, która nie miała miejsca w chwili okazania w/w dokumentu,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

II. w dniu 16 maja 2013 r. w W. usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł Ł. B. (1), w ten sposób, że oferował do sprzedaży działkę budowlaną położoną w miejscowości R. przy ul. (...) posługując się przy tym podrobionymi wydrukami z księgi wieczystej wygenerowanymi z (...) .pl o nr księgi wieczystej (...) i podając się za właściciela wyżej wymienionej działki, czym wprowadził w błąd Ł. B. (1) co do prawa własności, jednakże zamierzonego czynu nie osiągnął z uwagi- na postawę pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art.270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

III. w okresie od 12 maja 2013 r. do 7 czerwca 2013 r. w W. przy ulicy (...) działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wprowadzenia w błąd, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 9.594 zł właściciela firmy (...), w ten sposób, że zlecił mu wykonanie remontu samochodu marki S. (...) o nr rej. (...), a następnie po jego wykonaniu odebrał pojazd nie uiszczając należności za wykonaną naprawę, czym działał na szkodę w/w

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

IV. w dniu 18 maja 2013 r. w W. przy ul. (...) doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem stację paliw S. w kwocie 297 zł, w ten sposób, że zatankował paliwo (...) w ilości 48,529 litra do samochodu marki S. (...) o nr rej. (...), a następnie złożył zobowiązanie dokonania płatności w terminie późniejszym, sporządzając pisemne oświadczenie, jednakże nie wywiązał się z danego zobowiązania, tym samym wprowadzając w błąd pracownicę stacji K. P., co do zamiaru uiszczenia należności, czym działał na szkodę w/w stacji paliw

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

V. w dniu 29 czerwca 2013 r. w miejscowości G. doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci motocykla m-ki (...) o nr rej. (...) o nr (...) o wartości ok. 33.000 zł, w ten sposób, że zawarł w dniu 29 czerwca 2013 r. umowę kupna - sprzedaży motocykla m-ki B. (...) o nr rej. (...) o nr (...) pozostawiając w ramach rozliczenia samochód osobowy marki S. o nr rej. (...) A jako swój własny, czym wprowadził w błąd M. W., co do prawa własności wymienionego pojazdu i prawa dysponowania nim,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

VI. w okresie od dnia 15 lutego 2013 r. do 16 lutego 2013 r. w W. przy ul. (...) na terenie stacji S. nr (...), działając z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 208,87 zł. (...) Sp. z o.o. w ten sposób, że do pojazdu marki F. o nr rejestracyjnym (...) zatankował paliwo w ilości 37,1 litra, a następnie w celu dokonania płatności w terminie późniejszym pracownikowi stacji złożył pisemne oświadczenie, jednakże nie uiszczył należności w ustalonym terminie, tym samym wprowadzając w błąd, co do zamiaru wywiązania się z danego zobowiązania, czym działał na szkodę (...)

sp. z o. o.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

VII. w okresie od dnia 25 lutego 2013 r. do dnia 5 marca 2013 r. w bliżej nieustalonym miejscu posłużył się w celu użycia jako autentyczną uprzednio podrobioną fakturą nr (...) z dnia 2 lutego 2013 r. wystawioną przez N. T. P. (1) dla 4 (...) P. N.,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k.k.,

VIII. w okresie od 24 kwietnia 2013 r. do 27 kwietnia 2013 r. w W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić V. Sp. z o.o do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu P. (...) o wartości około 350.000 zł. w ten sposób, że działając w celu nabycia i odebrania z komisju wskazanego wyżej pojazdu przedstawił G. M. (1), prowadzącemu komis samochodowy, jako autentyczne, uprzednio przez siebie sfalszowane potwierdzenie wykonania przelewu z (...) na rachunek w/w spółki (...) pieniędzy w kwocie 388.000 zł., wprowadzając tym samym w błąd G. M. (1) co do faktu dokonania płatności, która w rzeczywistości nie

miała miejsca w chwili okazania wyżej wskazanego dokumentu, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na postawę G. M. (1) i poczynione przez niego ustalenia, dotyczące braku wpływu środków na koncie, które to środki miały być przekazane, zgodnie z przedstawionym przez P. D. potwierdzeniem przelewu

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

IX. w dniu 19 maja 2013 r. w W. przy ul. (...), róg (...) działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem S. Polska Sp. z o.o. w kwocie 291,87 zł., w ten sposób, że zatankował paliwo (...) + w ilości 46,551 litra do samochodu marki

S. (...) o nr rej. (...), a następnie zobowiązał się do dokonania płatności w terminie późniejszym, wprowadzając jednocześnie pracownika stacji S. w błąd, co do zamiaru uiszczenia należności za zatankowane paliwo, czym działał na szkodę w/w spółki

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

X. w okresie od 26 czerwca 2013 r. do 2 lipca 2013 r. w W., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić (...) M. sp. j. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci samochodu P. (...) o wartości 169.900 zł. w ten sposób, że chcąc nabyć przedmiotowy samochód wskazał pracownikowi (...) M. Sp. j., do wystawionej faktury jako kupującego Agencję (...), mimo, iż nie był upoważniony do jej reprezentowania i dokonania zakupu samochodu na jej rzecz, wprowadzając tym samym pracownika (...) M. Sp. j. w błąd co do osoby nabywcy oraz zamiaru dokonania zapłaty za wskazany wyżej samochód, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi poczynione ustalenia, dotyczące braku wpływu zapłaty za wskazany wyżej samochód na konto sprzedającego

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XI. w dniu 25 maja 2013 r. w W. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15.000 zł. K. T., w ten sposób, że dokonał zamiany samochodu marki S. o nr rej. (...) na samochód marki

N. nr rej. (...) stanowiący własność K. T., wprowadzając wyżej wskazanego pokrzywdzonego w błąd co do prawa własności samochodu marki S. i prawa dysponowania nim

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XII. w okresie od 20 marca 2013 r. do 28 marca 2013 r. w W. przy ul. (...) działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.950 zł M. O. w ten sposób, że wprowadził wyżej wskazanego pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru wywiązania się z dokonanej za pośrednictwem sieci Internet transakcji kupna - sprzedaży mixera N. Z.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XII. w dniu 27 maja 2013 r. w W. przy ul. (...) działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.350 zł. M. P., w ten sposób, że wprowadził wyżej wymienionego pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru wywiązania się z dokonanej za pośrednictwem sieci Internet umowy kupna sprzedaży kamery G. (...)

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XIV. w styczniu 2013 r. w W. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 2.500 zł. I. S. (1) w ten sposób, że pożyczyl od

wyżej wymienionej pokrzywdzonej wskazaną wyżej kwotę wprowadzając ją jednocześnie w błąd co do zamiaru zwrotu pożyczonych pieniędzy

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XV. w maju 2013 r. w W. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł I. S. (1) w ten sposób, że pożyczył od wyżej wymienionej pokrzywdzonej wskazaną kwotę wprowadzając ją jednocześnie w błąd co do zamiaru zwrotu pożyczonych pieniędzy

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XVI. w lutym 2013 r. w W. działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4.050 zł I. S. (1) w ten sposób, że w zamian za użytkowanie stanowiącego jej własność laptopa (...) zobowiązał się do zapłaty na jej rzecz wskazanej wyżej kwoty, wprowadzając jednocześnie wyżej wymienioną pokrzywdzoną w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XVII. w dniu 31 maja 2013 r. w W. przy ul (...) działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.300 zł. L. K. w ten sposób, że wprowadził wyżej wskazanego pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru wywiązania się z dokonanej za pośrednictwem sieci Internet

transakcji kupna - sprzedaży kamery model (...)

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XVIII. w dn. 18 grudnia 2012 r. w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pośrednictwem sieci Internet doprowadził T. P. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 6000 zł w ten sposób, że wprowadził go w błąd co do faktu zapłaty za sprzęt do produkcji muzyki K.(...)RAM i słuchawek A. (...), co spowodowało wysłanie przez pokrzywdzonego w/wym. sprzętu

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XIX. w dniu 15 marca 2013 r. w W. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził A. Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 2.200 zł. poprzez wprowadzenie go w błąd co do zamiaru wywiązania się z umowy sprzedaży miksera muzycznego N. Z. zawartej za pośrednictwem forum internetowego tablism.com

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XX. w dniu 11 kwietnia 2013 r. w W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 320 zł. J. G. po uprzednim wprowadzeniu w/w w błąd poprzez zaoferowanie mu do sprzedaży sprzętu elektronicznego do przetwarzania muzyki (...) za pośrednictwem portalu internetowego (...), podczas gdy faktycznie nie miał on zamiaru przekazać wyżej wskazanego sprzętu J. G., a jedynie uzyskać od niego kwotę 320 zł., jako zapłatę za w/w sprzęt, czym działał na szkodę J. G.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XXI. w dniu 15 kwietnia 2013 r. w W. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził J. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.100 zł. poprzez wprowadzenie wyżej wskazanego pokrzywdzonego w błąd, w ten sposób, że nie mając zamiaru przesłania nabywcy telefonu komórkowego marki S. (...) wystawił do sprzedaży na

portalu glimtree.pl wskazany telefon, a następnie pomimo wpłacenia przez pokrzywdzonego na konto bankowe o nr (...) pieniędzy w kwocie 1100 zł. nie przesłał kupującemu towaru, ani nie zwrócił pieniędzy

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XXII. w dniu 30 maja 2013 r. w W. za pośrednictwem sieci Internet, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził K. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 1.300 zł. poprzez wprowadzenie jej w błąd co do zamiaru dostarczenia zakupionego na portalu

G..pl towaru w postaci kamery (...)

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.,

XXIII. w dniu 17 kwietnia 2013 r. w W. działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził Z. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 105 000 zł., w ten sposób, że zawarł z wyżej wymienionym pokrzywdzonym umowę spółki cywilnej, której przedmiotem miało być świadczenie usług związanych z wynajmem ekskluzywnych pojazdów wprowadzając go w błąd co do zamiaru wywiązania się z celu zawartej umowy i po dokonaniu przez Z. S. (1) przelewu kwoty 105.000 zł. stanowiącej wkład wniesiony do spółki i zapłatę za samochód marki B. (...) nr rej. (...), który zgodnie z ustaleniami miał służyć do świadczenia usług w ramach spółki cywilnej, samochód ten, bez wiedzy i zgody Z. S. (1) sprzedał A. S. nie rozliczając się z pokrzywdzonym z uzyskanej jako zapłata kwoty 105.000 zł.

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 26 stycznia 2015 r. (sygn. akt XII K 28/14):

1. oskarżonego P. D. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. I aktu oskarżenia, z tym że ustalił, iż miał on miejsce w okresie od dnia 24 kwietnia 2013 r. do dnia 26 kwietnia 2013 r., a oskarżony działał w celu nabycia pojazdu m-ki S. (...) o nr rej. (...) i za czyn ten na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności;
2. oskarżonego P. D. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. II aktu oskarżenia z tym, że ustalił, że miał on miejsce od dnia 11 maja 2013 r. do dnia 16 maja 2013 r. i za czyn ten na podstawie art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
3. oskarżonego P. D. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. III aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności;
4. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem zarzucanym oskarżonemu w pkt. III aktu oskarżenia poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego D. G. kwoty 9.594 złote;
5. oskarżonego P. D. uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt. IV, VI i IX aktu oskarżenia, z tym że ustalił że zostały one popełnione w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu tj. w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał go na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;
6. oskarżonego P. D. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. V aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;
7. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzył postępowanie karne co do czynu zarzucanego oskarżonemu P. D. w pkt. VII aktu oskarżenia;

8. oskarżonego P. D. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. VIII aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności;

9. oskarżonego P. D. uniewinnił od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. X aktu oskarżenia;

10. oskarżonego P. D. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XI aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

11. oskarżonego P. D. uznał za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w pkt. XII, XIII, XVII, XVIII, XIX z tym ustaleniem, że czyn ten miał miejsce w dniu 16 marca 2013 r., XX, XXI, XXII aktu oskarżenia, z tym że ustalił, że zostały one popełnione w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, tj. w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

12. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- M. O. kwoty 1950 zł,

- M. P. kwoty 1.350 zł,

- L. K. kwoty 1.300 zł,

- T. P. (2) kwoty 6.000 zł,

- A. Z. kwoty 2.200 zł,

- J. G. kwoty 320 zł,

- J. S. kwoty 1100 zł,

- K. S. kwoty 1.300 zł;

13. oskarżonego P. D. uniewinnił od czynu zarzucanego mu w pkt. XIV aktu oskarżenia;

14. oskarżonego P. D. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XV aktu oskarżenia, z tym że ustalił, że oskarżony dopuścił się go w dniach 6 i 9 maja 2013 r., doprowadzając I. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 10.100 zł i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności;

15. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem zarzucanym oskarżonemu w pkt. XV aktu oskarżenia poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej I. S. (1) kwoty 10.100 zł;

16. oskarżonego P. D. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt. XVI aktu oskarżenia, z tym że ustala, że doprowadził I. S. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę nie większą niż 2.160 zł i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazał go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

17. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem zarzucanym oskarżonemu w pkt. XVI aktu oskarżenia poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej I. S. (1) kwoty 2.160 zł;

18. oskarżonego P. D. uznał za winnego czynu zarzucanego mu w pkt. XXIII aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. skazał go na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

19. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem zarzucanym oskarżonemu w pkt. XXIII aktu oskarżenia poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Z. S. (1) kwoty 105.000 zł;

20. na podstawie art. 85 k.k., art. 91 § 2 k.k. połączył kary jednostkowe pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu P. D. w pkt. 1, 2, 3, 5, 6, 8, 10, 11, 14, 16, 18 i wymierzył oskarżonemu P. D. karę łączną 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności;

21. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 5 lipca 2013 r. do dnia 14 października 2014 r.;

22. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. O. kwotę 1.860 zł plus podatek VAT tytułem zwrotu kosztów obrony z urzędu;

23. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w części tj. tytułem opłaty kwotę 400 zł oraz tytułem uzasadnionych wydatków Skarbu Państwa kwotę 472 zł, w pozostałej części przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Wyrok powyższy w odniesieniu do czynów z pkt 1 – 6, 8, 10, 11, 14, 16, 18 i 20 wyroku **zaskarżył** na korzyść oskarżonego jego **obrońca**.

Skarżący zarzucił wyrokowi:

1/ obrazę przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 286 § 1 k.k.

polegające na wadliwym zastosowaniu tego przepisu poprzez nie uwzględnienie w opisie czynów przypisanych oskarżonemu w pkt. 1, 2, 3, 5 - w odniesieniu do czynu zarzucanego pkt IV aktu oskarżenia oraz w pkt. 6. sentencji wyroku, znamienia „w celu osiągnięcia korzyści majątkowej”;

2/ obrazę przepisów prawa procesowego mającą istotny wpływ na treść

wydanego orzeczenia, a mianowicie art. 7, 170, 410 i 424 k.p.k., opisaną w dalszym wywodzie apelacji, w szczególności poprzez:

a/ całkowicie dowolne uznanie za w pełni wiarygodne zeznań G. M. (1) i B. G. (1) w zakresie w ogólności rzekomego nie zapłacenia przez oskarżonego w dniu 24 kwietnia 2014 r. za samochód S. (...) kwoty 72.000 zł, zgodnej z wystawioną fakturą gotówkową,

b / bezpodstawne odmówienie wiary wyjaśnieniom osk. P.

D., iż dokonał zapłaty gotówkowej zgodnie z wystawioną fakturą gotówkową z pieniędzy pochodzących ze sprzedaży samochodu B. (...), potwierdzonymi zeznaniami świadków i dowodami rzeczowymi, w szczególności zapisami faktury gotówkowej, zdjęciami fotograficznymi gotówki i opinią biegłego odnośnie czasu i miejsca dokonania fotografii oraz mailem z k. 856 akt sprawy, który został przytoczony przez Sąd wyrywkowo przytoczony i opacznie zinterpretowany,

c/ niesłuszne oddalenie wniosku dowodowego obrońcy oskarżonego o zasięgnięcie opinii biegłego z zakresu motoryzacji odnośnie oceny marki samochodu, z którego mogłaby pochodzić figurująca na zdjęciu skrytka i inne części deski rozdzielczej,

d/ bezpodstawne odmówienia wiary wyjaśnieniom oskarżonego odnośnie braku zamiaru oszustwa na szkodę Ł. B. (1), I. S. (1) i Z. S. (1) oraz w zakresie wysokości szkody wyrządzonej firmie (...), a także niesłuszne danie wiary zeznaniom pokrzywdzonych Ł. B., I. S. i Z. S., wskutek pominięcia w przypadku B. nietypowych, a w przypadku S. i S., szczególnych relacji łączącymi te osoby z oskarżonym;

3/ błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wydanego orzeczenia, a polegający w ogólności na uznaniu, że oskarżony P. D. dopuścił się przestępstw przypisanych mu w pkt. 1, 2, 5, 6, 8, 10, 14, 16 i 18 wyroku;

4/ wymierzenie rażąco niewspółmiernie surowej kary za czyny z pkt. 3 i 11 wyroku.

W obszernym uzasadnieniu skarżący opierając się na wyjaśnieniach oskarżonego podejmuje próbę wykazania, że oskarżony zapłacił gotówką za samochód S. (...), a także rozwija tezy zawarte w zarzutach apelacji co do szeregu innych zarzucanych mu czynów.

W konkluzji wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od czynów z pkt. 1, 2, 6, 8, 10, 14, 16 i 18, przyjęcie w zakresie pkt 3 wysokości szkody w kwocie 7.500 zł i wymierzenie łagodniejszej kary łącznej za czyny z pkt. 3 i 11 sentencji wyroku poprzez warunkowe zawieszenie jej wykonania ewentualnie uchylenie wyroku w zakresie czynów przypisanych oskarżonemu w pkt. 1, 2, 3, 5, 6, 8, 10, 14, 16, 18 i zasądzonego naprawienia szkody związanego z w/w punktami oraz orzeczonej kary łącznej i przekazanie sprawy Sądowi I instancji w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jako niezasadna nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy przeprowadził w sposób prawidłowy postępowanie odnosząc się także do wniosków oskarżonego lub obrońcy w przedmiocie dopuszczenia dowodów mających wesprzeć ich twierdzenia. Dopuścił przy tym dowód w postaci zdjęć obrazujących większą kwotę pieniędzy, a także dopuścił dowód z opinii biegłego dla ustalenia momentu (terminu) wykonania tych zdjęć.

Oddalenie kolejnego wniosku obrońcy zmierzającego do ustalenia - po wyglądzie skrytki i deski rozdzielczej auta - jego marki (zarzut 2c), Sąd przekonywująco uzasadnił wydając postanowienie odmawiające uwzględnienie wniosku (k. 2211). Jeszcze szerzej odniósł się do kwestii tych pieniędzy w uzasadnianiu wyroku (str. 55) słusznie konstatując, że z samego faktu, iżby oskarżony posiadał w dniu 24 kwietnia 2013 r. kwotę ponad 70 tys. zł nie wynika, że wykorzystał ją do zapłacenia św. M. za samochód S. (...).

Odnosząc się do zarzutów 2a i 6 - apelacji obrońcy, trzeba stwierdzić, iż Sąd Okręgowy przeanalizował wszystkie dowody odnoszące się do sekwencji wydarzeń związanych ze sprzedażą samochodu S.. W wyniku tej analizy dokonał ustaleń, które w przeciwieństwie do relacji oskarżonego, znajdują wsparcie w innych dowodach (w tym zeznaniach św. M. G. i B. G.) i tworzą logiczny ciąg. Logicznie też wywiódł, że gdyby oskarżony zapłacił za auto, to świadek nie miałby żadnego powodu by nie wydać nabywcy kompletu dokumentów pozwalających na przenieście samochodu (chodzi o dokument umowy ze św. W. G. zlecający komisowi prowadzonemu przez M. - sprzedaż auta).

Sąd Okręgowy analizował wszystkie dowody zebrane w sprawie we wzajemnych relacjach, co w efekcie upoważniało do stworzenia obrazu poczynań oskarżonego jako swoistego korowodu przestępnych działań, poprzez które oskarżony realizował swój plan pozwalający jak sam przyznał zaimponować rówieśnikom i dziewczynie (k. 1681 – 1687).

Należy jedynie ubolewać, iż Sąd - idąc w ślad za aktem oskarżenia – nie uporządkował **chronologicznie** zarzutów stawianych oskarżonemu. Takie ich uporządkowanie doskonale obrazuje bowiem „przestępczą drogę” oskarżonego, którą to zaczyna po zaprzestaniu w grudniu 2012 r. pracy w wypożyczalni samochodów. Wtedy to dokonuje oszustwa na szkodę św. P. (18 grudnia 2012 r. – zarzut XVIII), by w styczniu 2013 r. oszukańczo zapewnić św. S., że spłaci wzięty przez nią w kwocie

ok. 2,5 tys. zł kredyt, z którego uregulowała zaległy czynsz (zarzut XIV), a w lutym skłaniając ją do zakupu użytkowanego przez niego laptopa (zarzut XVI). W tym też miesiącu (15 lutego 2013 r.) w oszukańczy sposób dokonuje tankowania auta (zarzut VI), a następnie kilku kolejnych oszustw w postaci pozorowanych transakcji internetowych (zarzuty XII, XIX, XX, XXI), dokonanych w okresie marca i kwietnia 2013 r.

Kolejnym krokiem na tej drodze jest umowa spółki ze św.

Z. S. i sprowokowanie go do zakupu samochodu B. (...) (17 kwietnia 2013 r. – zrzut XXIII) i jego sprzedaż ze szkodą dla pokrzywdzonego, a następnym transakcja dotycząca S. (24 – 26 kwietnia 2013 r. – zarzut I). Następnie wyłudzenie od św. I. S. kwoty ponad 10 tys. zł, zabiegi zmierzające do oszustwa na szkodę G. M. związane z P. (...) (zarzut VIII). Dalej idą: wyłudzona usługa w postaci przeglądu – naprawy S. w warsztacie św. D. G. (zarzut III) i usiłowanie sprzedaży wirtualnej działki świadkowi Ł. B. (zarzut II). Również w maju oskarżony dokonuje dwóch kolejnych tankowań unikając zapłaty za paliwo (zarzuty IV i IX), a następnie pierwsza zamiana S. ze św. T. na N. (zarzut XI). Kolejno trzy oszustwa z wykorzystaniem internetu (zarzuty XIII, XXII i XVII), a korowód powyższy wieńczy zamiana S. na motocykl B. w czerwcu 2013 r. (zarzut V).

Zeznania świadków, w dominującym zakresie uznane za wiarygodne i inne dowody (wszystkie prawidłowo omówione i ocenione w pisemnych motywach wyroku) w pełni uzasadniają przypisanie oskarżonemu sprawstwa co do prawie wszystkich stawianych mu zarzutów.

Sąd słusznie również, dostrzegając okoliczności nie pozwalające na uznanie, iż oskarżony zrealizował wszystkie znamiona zarzucanych mu czynów – uniewinnił go od popełnienia dwu z nich (zarzuty XIV i X). Umorzył natomiast postępowanie co do jednego z zarzutów (VII) wobec stwierdzenia powagi rzeczy osądzonej.

Oskarżony przyznał się do popełnienia jedenastu spośród zarzucanych mu czynów.

Dokonane ustalenia co do samochodu S. wspierają także zeznania św. A. R., a także przedsiębrane czynności zmierzające do zamiany auta na inne pojazdy mimo ewidentnej różnicy wartości między nimi.

Sąd Okręgowy, wbrew sugestiom apelującego, krytycznie podszedł do zeznań świadków, nie dając im - w kilku przypadkach wiary – w pełnym zakresie lub odmawiając jej w pełni. Na przykład dotyczy to świadka A. G. (właściciela A. – sprzedawcy B. (...)) i pracowników należącego doń komisju, którzy dokonali nieuprawnionych zmian faktury.

Przedsięwzięte przez oskarżonego czynności, opisane szczegółowo i omówione prawidłowo w uzasadnieniu wyroku upoważniają do przypisania oskarżonemu zamiaru oszustwa na szkodę Ł. B., I. S. i Z. S. niezależnie od relacji łączących tych pokrzywdzonych z oskarżonym. Sąd uwzględnił te okoliczności (relacje) dokonując ustaleń faktycznych.

Brak też powodu dla podzielenia stanowiska obrońcy co do wartości wyłudzonej od św. D. G. usługi naprawy samochodu S.. Świadek konsekwentnie wymienia kwotę wskazaną w treści zarzutu a ogólnikowe rozważania skarżącego na temat charakteru umów o taką usługę (str. 13 apelacji) nie mają żadnego odniesienia do przedmiotowego zdarzenia.

Odnosząc się wreszcie do postawionego jako pierwszy zarzutu naruszenia prawa materialnego poprzez pominięcie w treści przypisanych oskarżonemu czynów (zarzuty od I do V aktu oskarżenia) znamienia działania „w celu osiągnięcia korzyści materialnej” należy skarżącego odesłać do treści postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 września 2014 r. (sygn. akt V K.K. 156/14) stwierdzającego, że „z treści art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. nie wynika, ażeby w opisie czynu należało używać słów ustawy, określających poszczególne znamiona przestępstwa. Chodzi natomiast o to, aby ten opis odpowiadał znaczeniu wszystkich znamion ustawowych konkretnego przestępstwa. Przy opisie czynu należy posłużyć się takimi sformułowaniami, które w sposób nie budzący wątpliwości odpowiadają treści poszczególnych znamion przypisanego sprawcy czynu zabronionego” (LEX nr 1532786).

Lektura zawartych w pkt I do V aktu oskarżenia zarzutów

(z uwzględnieniem korekty opisu co do zarzutu I – go) nie pozostawia wątpliwości, iż w każdym z tych przypadków transakcji nabycia auta, sprzedaży działki, wyłudzenia usługi i towaru w postaci paliwa – celem mogła być tylko chęć osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania pożądanych rzeczy, towarów lub podniesienia ich wartości (naprawa).

Dotyczy to także czynu z pkt V, choć z pozoru (zamiana dotyczyła droższego obiektu na tańszy), lecz w praktyce oskarżony dokonywał jej, by przedmiot nie stanowiący w rzeczywistości jego własności (samochód S.), zamienić na rzecz (motocykl), który mógł po zarejestrowaniu wprowadzić w skład swego majątku uzyskując w ten sposób oczywistą korzyść majątkową.

Konkludując ten fragment rozważań oraz odnosząc się do kwalifikacji prawnej pozostałych czynów Sąd Apelacyjny w pełni podziela trafność przyjętych jako podstawę skazania przepisów.

Sąd odwoławczy nie podziela natomiast zarzutu apelacji o rażąco niewspółmiernej surowości kar wymierzonych oskarżonemu za przypisane w pkt 3 i 11 wyroku czyny. W obydwu przypadkach kary zostały wymierzone w granicach dolnego ustawowego zagrożenia (6 miesięcy) w sytuacji gdy górna granica sankcji opiewała na 8 lat (w pierwszym przypadku) i 12 lat (w drugim). Zatem wymiaru ich w wysokości odpowiednio: roku oraz roku i 6 m-cy nie można uznać nie tylko za rażąco surowy, ale w ogóle za surowy.

Również kary jednostkowe co do pozostałych czynów orzeczone w większości w miesiącach należy uznać za łagodne zwłaszcza w kontekście wyartykułowanych w uzasadnieniu wyroku okoliczności obciążających i łagodzących.

Tę samą konstatację rodzi ocena wymiaru kary łącznej wymierzonej oskarżonemu, karanemu już kilkakrotnie za przestępstwa podobne.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w wyroku. Wobec nieuwzględnienia apelacji Sąd odwoławczy obciążył oskarżonego kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze, w tym stosowną opłatą.

Sąd Apelacyjny zasądził na rzecz adwokata występującego z urzędu honorarium za udział w postępowaniu odwoławczym podwyższając je w stosunku do stawki minimalnej zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.